

Temeljem čl.90.ZKP sud je optuženika obvezao na naknadu troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu za koji sud smatra da je srazmjeran trajanju i složenosti provedenog postupka, kao i troškove krivičnog postupka vezane za trošak dolaska svjedoka.

U Karlovcu, 21. studenog 1995.

ZAPISNIČAR:

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Jadranka Galović v.r.

Jasminka Jerinić-Mušnjak v.r.

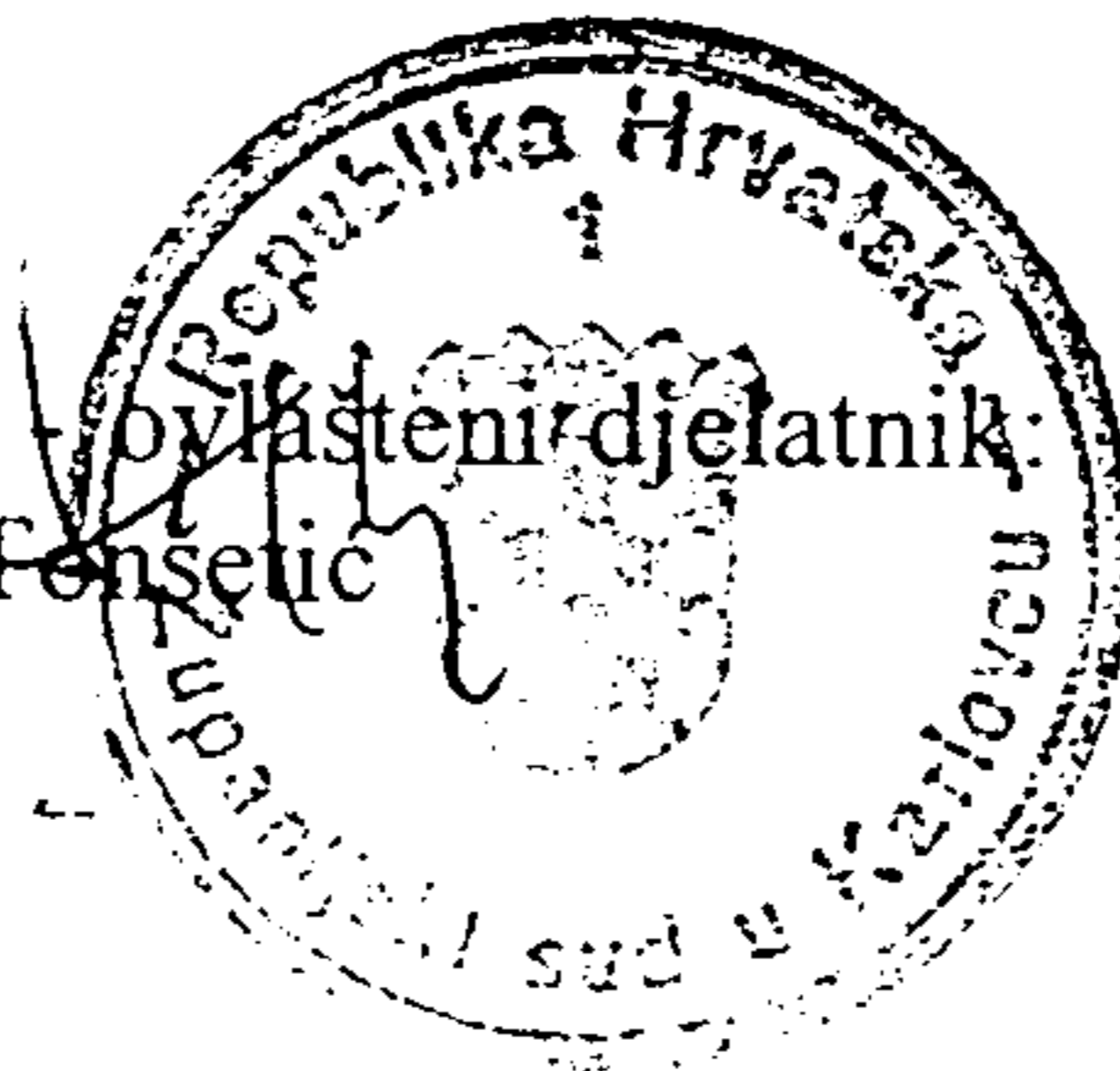
POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana, računajući od dana primitka pismenog otpravka presude. Žalba se podnosi Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, putem ovog suda, pismeno u 4 istovjetna primjerka.

DNA:

1. ŽDOK - na KT-28/95
2. Branko Miljković, oglasna ploča
3. Jadranka Dizdarević, odvjetnica iz Karlovca

Za točnost otpravka ovlaštenidjelatnik:
Nada Tenšetić

Iz iskaza svjedoka Karla Johe, Karla Valentića i Franje Miletića sud je utvrdio da su oni po naređenju optuženika slijedećeg dana pokopali pokojne starice u blizini njihovih kuća, te da je optuženik čitavo vrijeme bio prisutan i naoružan strojnicom. Svjedok Karlo Joha iskazao je također da mu je iz pričanja ostalih vojnika u selu poznato da je upravo osoba po nadimku "Tambura" lišila života dvije starice. Svjedok Karlo Valentić u svom iskazu naveo je da je prije pokopa vidio obje žene, da su bile krvave, a u rukama da nisu imale nikakve predmete, a osobito ne regulje.

Svi svjedoci iskazali su da su bili u strahu za vlastite živote budući da su bili nezaštićeni i izgnani teoru. Na izrazitu bezobzirnost i nečovječnost optuženika u svom iskazu ukazao je i svjedok Karlo Joha navevši da je optuženik u jednom trenutku naredio da se s ubijenom i farom Klobučar pokopa i njezin pas što da je on usprkos prijetnji i strahu odbio učiniti.

Sud je iskaze ovih svjedoka prihvatio kao istinite i vjerodostojne. Svjedoci su poštene i jednostavni ljudi koji su čitavo vrijeme okupacije proveli u Slunjskoj Selnici u neprestanom strahu od pripadnika neprijateljskih paravojnih postrojbi. Iskazali su međusobno sukladno i detaljno opisali ono što im je bilo poznato o događaju. Sud nije našao nikakvih elemenata koji bi doveli u pitanje istinitost njihovih iskaza.

U dokaznom postupku pročitani su i iskazi svjedoka Borkana Marića, Đure Milivojevića, Vladimira Đurića i Miloša Novkovića dani u tijeku istražnog postupka. Navedeni svjedoci bili su pripadnici neprijateljskih paravojnih postrojbi i zarobljeni su tijekom akcije hrvatske vojske "Oluja". Ovi svjedoci nemaju direktnih saznanja o samom događaju već su o ubojstvu dviju starica čuli od drugih. Svi svjedoci su neovisno jedan o drugome došli do saznanja da je osoba po nadimku "Tambura" ubila dvije starice u Slunjskoj Selnici. Svjedoku Borkanu Mariću uz navedeno poznato je iz pričanja u njegovoj jedinici da je optuženik uz ovo ubojstvo počinio još niz drugih krivičnih djela, te da je isti bio i tjedan dana u pritvoru u Vojniću.

Uvidom u preslik dokumentacije 2. brigade paravojske tzv. "RSK" ovaj sud je nedvojbeno utvrdio da je osoba po nadimku "Tambura" upravo optuženik Branko Miljković. Prema navodima ove dokumentacije optuženik je u jednoj incidentnoj situaciji lišio života dvije starice, a organi tzv. "RSK" oslobodili su ga odgovornosti prihvativši njegov iskaz da je bio napadnut reguljama iako nisu postojali dokazi koji bi tu tvrdnju potkrijepili. Iz preslike koja sadrži i mišljenje liječnika vidljivo je da je optuženik kao pripadnik neprijateljskih paravojnih postrojbi bio poznat kao osoba sklona kriminalnom i asocijalnom ponašanju te izazivanju sukoba i to osobito s hrvatskim pučanstvom koje je ostalo na okupiranom području.

Cijeneći provedene dokaze ovaj sud smatra dokazanim da je optuženik Branko Miljković počinio krivično djelo činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Nedvojbeno je, iako ekshumacija žrtava ovog krivičnog djela nije izvršena, utvrđeno a temeljem iskaza svjedoka Bare Matijašić koja je očevidac izvršenja krivičnog djela, te svjedoka Karla Johe, Karla Valentića i Franje Miletića koji su pokopali ubijene, da su kritičnog dana u Slunjskoj Selnici lišene života Mara Frklič i Mara Klobučar.

Temeljem dokumentacije 2. brigade paravojske tzv. "RSK" nesporno je utvrđeno da je osoba po nadimku "Tambura", a za koju svi svjedoci iskazuju da im je poznato da je